

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

ŽURNO PRITVOR

Broj: K-DO-182/05
Zagreb, 8. rujna 2005.g.
IP/ŠG

ŽUPANIJSKOM SUDU U ZAGREBU

Z A G R E B

Temeljem čl. 42 st. 2 toč. 3 Zakona o kaznenom postupku (NN br. 110/97, 27/98, 58/99, 112/99 i 58/02 u nastavku ZKP-a), podižem

OPTUŽNICU

protiv:

SLOBODANA DAVIDOVIĆA, zvanog "Bodo", sina Dragoljuba i Ljubice rođ. Jovičić, rođ. 23. 7. 1953.g. u Šidskim Banovcima, s prebivalištem u Šidskim Banovcima, Željeznička br. 3, djelatnika, nezaposlenog, neoženjenog, bez djece, sa završenom OŠ, bez imovine, vojsku služio u Benkovcu, Srbina, drž. RH, nalazi se u pritvoru po rješenju vijeća Županijskog suda u Zagrebu broj Kv-488/05 i Kio-I-RZ-1/05 od 9. kolovoza 2005.g., a koji pritvor može trajati najdulje do 12. rujna 2005.g.

da je:

1.) točno neutvrđenog dana u srpnju 1995.g. u Godinskoj bari, u blizini sela Trnovo, u Republici BiH, kao pripadnik paravojne jedinice "Škorpioni" koja je brojala oko 130 ljudi i kojom je zapovijedao Medić Slobodan, postupajući suprotno pravilima međunarodnog prava i to čl. 3 st. 1 toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g. i čl. 4 st. 2-a II dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, zajedno sa točno neutvrđenim brojem drugih NN pripadnika paravojne jedinice "Škorpioni", nakon što su uhitili i lišili slobode ml. Azmira Alispahića, Safeta Fejzića (rođ. 3. 7. 1978.) i za sada još točno neutvrđene četiri mlade muške osobe, u cilju da ih usmrte, kamionom ih dovezli do naprijed navedenog mjesta i ubili ih pucajući im u leđa iz automatskog oružja,

- d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba izvršio napad na pojedine osobe onesposobljene za borbu, kojega je posljedica smrt šest osoba,

2.) tijekom noći 30./31. listopada 1991.g. u Boboti, u improviziranom zatvoru, kao pripadnik paravojne jedinice "Škorpioni" postupajući suprotno pravilima međunarodnog prava i to čl. 3 st. 1-a i c i čl. 4-a st. 1 Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949., u cilju fizičkog i psihičkog zlostavljanja zarobljenih hrvatskih branitelja zajedno sa točno neutvrđenim brojem drugih NN pripadnika paravojne jedinice "Škorpioni" tukao i vrijeđao zarobljene hrvatske branitelje Ivicu Pavičića i Željka Junačka, na način da ih je udarao šakama i nogama, kojom prilikom je uhvatio za kosu Željka Junačka i njegovom glavom više puta udario u zid, a nakon čega je ovaj pao na pod u polusvjesnom stanju, ali ga je i nadalje nastavio udarati nogom u predjelu rebra, kojom prilikom je Željko Junačko zadobio običnu tešku tjelesnu ozljedu u vidu prijeloma sedmog i osmog lijevog rebra, a potom je pristupio Ivici Pavičiću koji je najprije izudaran, a potom je zajedno sa drugim pripadnicima navedene paravojne jedinice Ivici Pavičiću silom svukao donji dio trenirke i gaće, nakon čega mu je jedan od njih nožem pokušao odsjeći testise i spolovilo, zarezavši ih na takav način da je izazvao obilno krvarenje i nesvjesticu kod Ivice Pavičića, a nakon čega je okrivljenik pristupio NN starijem muškarcu iz Antina i nožem mu odrezao jedno uho,

- d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava ratne zarobljenike mučio i prema njima nečovječno postupao i nanosio im velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja,

- pa da je time počinio kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - djelom pod toč. 1 - kaz. djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva - opisano i kažnjivo po čl. 120 st. 1 OKZ RH, a djelom pod toč. 2 - kaz. djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika - opisano i kažnjivo po čl. 122 OKZ RH, uz primjenu čl. 43 OKZ RH.

STOGA PREDLAŽEM

1. da se održi glavna rasprava pred tim sudom kao stvarno i mjesno nadležnim,
2. da se na glavnu raspravu predvede okr. Slobodan Davidović, te u svojstvu svjedoka u odnosu na toč. 1.) ispituju Đorđe Matijević iz Šidskih Banovaca, Željeznička 6, Zoran Vučenović iz Šidskih Banovaca, Maršala Tita 4, Robert Koprivanec, Daboš, Vuka Karadžića 73/I, svi uz prodočenje VHS kazete i 2 CD-a sa snimkama počinjenja kaz. djela i počinitelja pod toč. 1.), a u odnosu na toč. 2.) svjedoci Željko Junačko iz Drenje, Zvonimirova 5 i Ivica Pavičić iz Đakova, Savska 44,
3. da se na glavnoj raspravi pročita medicinska dokumentacija za Junačko Željka (list 87-105), medicinska dokumentacija za Pavičić Ivicu (list 106-132), nalaz i mišljenje liječnika vještaka (list 195, 196), te da se izvrši uvid u VHS kazetu i 2 CD-a,
4. da se protiv okrivljenika temeljem čl. 102 st. 1 toč. 1 i 4 ZKP-a produlji pritvor, a do okončanja kaznenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Istražni sudac Županijskog suda u Zagrebu proveo je istragu protiv okr. Slobodana Davidovića zbog kaz. djela iz čl. 120 st. 1 OKZ RH i 122 OKZ RH činjenično poblize opisanih u točki 1 i 2 optužnice.

Na temelju rezultata provedenog istražnog postupka nedvojbeno je utvrđeno da je okr. Slobodan Davidović počinio navedena kaznena djela.

Pozvan da iznese svoju obranu okrivljenik je izjavio da će koristiti svoje zakonsko pravo i braniti se šutnjom, time da je ispitan u odnosu na toč. 2.) naveo da poriče djelo, da je u Boboti bio prije više od 20 godina, te da su "Škorpioni" osnovani tek 1993., a on je postao njihov član u 11. mjesecu 1993.

Zoran Vučenović ispitan kao svjedok iskazao je da živi u Šidskim Banovcima gdje živi i okrivljeni kojeg poznaje. Pozvan je od strane djelatnika policije da bude svjedok pretrage kuće u kojoj živi okr. Slobodan Davidović sa svojom majkom, bratom i bratovom suprugom. Sjeća se da je potpisao zapisnik, da je tom prilikom pronađeno nešto vojne opreme i to dvije maske i dva vojnička remena, a izuzeta je i jedna slika na kojoj je okr. Davidović bio u uniformi.

Nakon što su on i svjedok Matijević prebačeni u Vinkovce, pokazane su im neke slike na kojima je prepoznao okr. Davidovića u uniformi koji je imao oznake "Škorpiona". Ističe da nije gledao kazetu na kojoj je snimka kaznenog djela, ali da je u vrijeme počinjenja djela bio dijete i ne zna da li je okr. Slobodan Davidović tada bio u Šidskim Banovcima.

Svjedok Đorđe Matijević u svom iskazu naveo je da živi u Šidskim Banovcima gdje živi i okr. Slobodan Davidović. Djelatnici policije došli su po njega i zatražili ga da bude svjedok prilikom pretrage kuće u kojoj okr. Davidović živi sa bratom, majkom i nevjestom, a koja je udaljena oko 300 m od njegove. Pretrazi je bio prisutan i Vučenović Zoran, također iz Šidskih Banovaca. Ovaj svjedok navodi da je vidio snimku na kojoj je prepoznao okr. Slobodana Davidovića na kojoj je snimljeno počinjenje kaz. djela te mu je ta snimka prezentirana i u postaji policije. U jednom trenutku je prikazivanje zaustavljeno, kada je on konstatirao da se na snimci nalazi upravo okrivljenik u uniformi, a prezentaciji te snimke bio je prisutan i Zoran Vučenović.

Ističe da je Vučenović Zoran, također kao i on, na snimci prepoznao okr. Slobodana Davidovića.

Sjeća se i siguran je da je okrivljenik tada imao na snimci crvenu beretku, ali se ne sjeća da li je uniforma bila šarena ili crna. Nakon objavljivanja snimke strijeljanja civila u Trnovu u BiH, pozvan je u policiju u Vinkovcima gdje je pregledao snimku i na njoj prepoznao okr. Slobodana Davidovića kao osobu koja vodi zarobljenike iz kamiona na strijeljanje, a na kraju snimke vidjelo se kako je pucano u mrtva tijela i prikazana je snimka okr. Slobodana Davidovića koji je spremio pištolj za pojas.

Svjedok Robert Koprivanec ističe u svom iskazu da se je 15. 6. 1994. zaposlio kao radnik osiguranja u Đeletovcima na naftnim postrojenjima. Negdje u 7 ili 8. mjesecu iste godine upoznao je okr. Slobodana Davidovića koji je radio u kuhinji i na nabavci hrane. Nisu se posebno družili, ali nakon što je objavljena snimka strijeljanja civila u Trnovu u BiH pozvan je u policiju u Vinkovcima, te je na snimci prepoznao okrivljenika kao osobu koja vodi zarobljenike iz kamiona na streljanje. Na kraju snimke vidjelo se je da je pucano u mrtva tijela, te da je okr. Slobodan Davidović nakon toga spremio pištolj za pojas.

Svjedok ističe da je među pokazanim osobama na CD-u i TV snimci prepoznao i Petra Petraševića i Milorada Momića koje je također vidao u uniformama i koji su na tim snimkama prikazani.

U odnosu na djelo pod točkom 2.) ispitan su Željko Junačko i Ivica Pavičić.

Željko Junačko iskazao je kako je zarobljen 19. listopada 1991. na straži u mjestu Tomni Hrast. To je mjesto između Šodolovaca i Markušice. Više pripadnika paravojskih postrojbi zarobilo je tada njega i Ivicu Pavičića. Najprije su ih ispitivali u Markušici, a prilikom ispitivanja tukli su ih šakama i kundacima. Nakon toga odvezeni su u pravcu Bobote, iskricali ih i rekli prisutnima da su oni ustaše te da ih mogu tući. Oni su se stisnuli koliko su mogli, ali su ih razni prisutni ljudi tom prilikom tukli i vrijeđali. Nakon što su zatvoreni u jedan privatni zatvor u nekoj kući, prebačeni su u logor u Begejce. Tijekom vožnje kamionom, srpski policajci su im dali drveni čekić za tučenje mesa i prisiljavali ih, najprije njega, da tim čekićem tuče Ivicu po glavi, a onda je Ivica tukao njega, time da, ako ne bi udarali dovoljno snažno, onda bi im to bilo nadomješteno udarcima cipela u glavu, a što je sve trajalo tijekom vožnje do Bogojeva, gdje su ponovno tučeni i vođeni na saslušavanje.

Nakon dolaska u Begejce njega su prisilili da govori na televiziji tekst koji su mu unaprijed pripremili i svaki puta, a prije pojavljivanja na televiziji, su ga tukli.

Dana 30. listopada 1991. Pavičić i on ponovno su prebačeni u Bobotu i navečer im je pristupio okrivljeni predstavivši se sa "ja sam Slobodan Davidović zvan David". Nešto kasnije okrivljeni Davidović došao je do njega, započeo ga udarati, uhvatio ga za kosu i udario glavom o zid, a nakon kojih udaraca je on pao na pod i bio u polusvijesti. Na podu ga je nastavio udarati nogom u predjelu rebra, a nakon toga je otišao do Pavičića kojeg je najprije udario, zatim mu skinuo donji dio trenirke, gaćice i nožem se spremao odrezati njegove testise. Tada je naišao pukovnik Boro Ivanović i spriječio ga u njegovoj namjeri govoreći "zar ne znaš da oni sutra idu za naše pilote u razmjenu". Nakon toga okrivljenik je pristupio jednom starijem gospodinu iz Antina koji je tamo bio zarobljen i odsjekao mu uho. Odrezano uho je uzeo sa sobom, a čovjek iz Antina je zapomagao, te je došao jedan vojnik koji mu je zamotao ranu.

Svjedok dalje navodi da je bio šokiran gledajući emisiju "Nedjeljom u 2" sa snimkom iz Srebrenice, kada je prepoznao okr. Slobodana Davidovića i ni jednog trenutka se nije dvoumio da je to upravo ona osoba koja je činila zlodjela Pavičiću i njemu u zatvoru u Boboti.

Nakon razmjene zbog mučenja i povreda koje je zadobio, prevezen je najprije u bolnicu u Đakovo, a zatim u Zagreb u Vinogradsku bolnicu.

Svjedok Ivica Pavičić iskazao je suglasno svjedoku Junačko na koji način i kada su njih dvojica zarobljeni, time da je ovaj svjedok opisao i izgled zatvora u Boboti navodeći da je na podu bilo svježe krvi, suhe krvi, čak i dijelova glave.

Ističe da je negdje oko pola noći došao okr. Davidović, predstavivši se i zatim ga je, sa još trojicom drugih pripadnika paravojske postrojbe, izvukao izvan kuće prema igralištu, gdje su ga maltretirali i tukli. Navodi da su mu potom svukli trenirku i gaćice i htjeli mu odrezati spolovilo, time da ga je jedan od Davidovićevih ljudi zarezao u predjelu spolovila, ali mu ništa nije odrezao, već je osjetio krv, toplinu i jake bolove, a tek kada je došao k sebi, u susjednoj ćeliji vidio je kako je jednom čovjeku, koji je rekao da je iz Antina, okr. Davidović odrezao uho.

Nadalje, svjedok navodi kako je vidio da je okr. Davidović primio Željka Junačka sa još jednim pripadnikom te postrojbe i to rukom za glavu i udario ga u zid, tako da je ovaj sav bio krvav.

Sjeća se da je Željko vidio da osim amblema škorpioni koji je okr. Davidović imao na rukavu lijeve ruke piše na ćirilici "škorpioni".

Tijekom istrage provedeno je sudsko-medicinsko vještačenje povreda Željka Junačka i Ivica Pavičića.

U svom mišljenju vještak navodi da je Željko Junačko tijekom boravka u logoru u vremenu od 19. 10. do 1. 11. 1991. zadobio ozljede označene dijagnozama prijeloma sedmog i osmog lijevog rebra i natučnja glave.

Prijelom sedmog i osmog lijevog rebra čine cjelinu i predstavljaju običnu tešku tjelesnu ozljedu nastalu djelovanjem sile jakog intenziteta. Ovakvu ozljedu u pravilu vidamo nastalu jakim udarcem tupotvrdog sredstva što može biti šaka, noga obućena u cipelu, dio oružja ili oruđa ili nekog sličnog sredstva. U dokumentaciji se navodi dijagnoza natučnja glave, no kako u spisu ona nije objektivno medicinski utvrđena i opisana ne može se prihvatiti u sudsko-medicinskom smislu.

Zaključno vještak navodi da je Željko Junačko zadobio običnu tešku tjelesnu ozljedu.

U odnosu na Ivicu Pavičića u vještačenju se navode podaci u vidu bolova u lijevom koljenu gdje je dokazana hondromalacija ivera (degenerativne promjene hrskavice ivera) koje smetnje oštećenik povezuje s boravkom u logoru. Kako se radi o degenerativnim promjenama, a u anamnezi se nalazi podatak da se oštećenik ranije aktivno bavio kuglanjem, to se uzročna posljedična veza boravka u logoru i degenerativnih promjena lijevog koljena ne može niti utvrditi, a niti isključiti. Ukoliko bi se sa sigurnošću utvrdila uzročno-posljedična veza, tada bi oštećenje lijevog koljena predstavljalo teško oštećenje zdravlja, a time i običnu tešku tjelesnu ozljedu.

Smetnje slabinske kralježnice obrađene u medicinskoj dokumentaciji su dokazane degenerativne promjene koje se ne mogu uzročno posljedično povezati s boravkom u logoru.

Na temelju jasnih, decidiranih i nedvosmislenih iskaza oštećenika i svjedoka nedvojbeno je utvrđeno da je okrivljenik počinio kaznena djela za koja se tereti, a što proizlazi i iz snimke koju su snimili sami pripadnici paravojne jedinice "Škorpiona" na kojoj snimci u odnosu na kaz. djelo pod točkom 1.) jasno se vidi okrivljenik Slobodar Davidović, kao jedan od počinitelja strijeljanja zarobljenih mlađih muškaraca civila bošnjačke narodnosti, jasno se vidi njegova uloga u egzekuciji, pa i na kraju snimke trenutak kada vraća oružje - pištolj u futrolu.

Okrivljenik je svojim naprijed opisanim protupravnim ponašanjem ostvario sva bitna obilježja inkriminiranih mu kaz. djela, a ujedno je povrijedio i međunarodne propise i to čl. 3 st. 1 toč. 1-a Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.; kojim propisima se u slučaju oružanog sukoba koji nema međunarodni karakter i izbio je na području jedne od visokih stranaka ugovornica, svaka stranka mora pridržavati odredbi prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima, uključujući pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i zabranjuje se u odnosu na takve osobe činiti nasilje protiv života i tijela osobito sve vrste ubojstava, sakaćenja, okrutnog postupanja i mučenja. Okrivljeni je također postupao suprotno Drugom dopunskom protokolu uz Ženevske konvencije od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, kojim se zabranjuje nasilje nad životom i zdravljem fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi osobito ubojstvom i okrutnim postupanjem kao što su mučenje, sakaćenje i bilo koji oblik tjelesne kazne.

U odnosu na djelo pod točkom 2.) okrivljenik je postupao suprotno čl. 3 st. 1-a i c i čl. 4- a st. 1 Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima od 12. kolovoza 1949.; kojom se zabranjuje prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima vršiti nasilje protiv života i tijela, osobito sve vrste ubojstava, sakaćenja, okrutnog postupanja i mučenja i povrede osobnog dostojanstva.

Prijedlog za produljenje pritvora do okončanja kaznenog postupka temelji se na pritvorskim osnovama iz čl. 102 st. 1 toč. 1 i 4 ZKP-a iz razloga jer, uzevši u obzir zapriječenu kaznu zatvora za terećena mu kaznena djela opravdano je zaključivati da bi okrivljenik puštanjem na slobodu napustio teritorij Republike Hrvatske i na taj način ometao provođenje ovog kaznenog postupka. Kako se okrivljenik tereti za kaz. djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120 st. 1 OKZ RH i kaz. djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122 st. 1 OKZ RH, te kako se radi o iznimno teškim kaznenim djelima počinjenim na surov i ponižavajući način sve to predstavlja takve posebno teške okolnosti kaznenih djela koja nedvojbeno opravdavaju daljnju mjeru pritvora protiv okrivljenika i temeljem zakonske osnove iz čl. 102 st. 1 toč. 4 ZKP-a..

Obzirom da iz jasnih, konzistentnih i nedvosmislenih iskaza oštećenika i svjedoka kao i na temelju snimke, koja pokazuje okr. Slobodana Davidovića u izvršenju kaz. djela pod točkom 1.) proizlazi da se u njegovim radnjama stječu sva bitna obilježja inkriminiranih mu kaznenih djela, te se stoga ova optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Ivan Plevko

